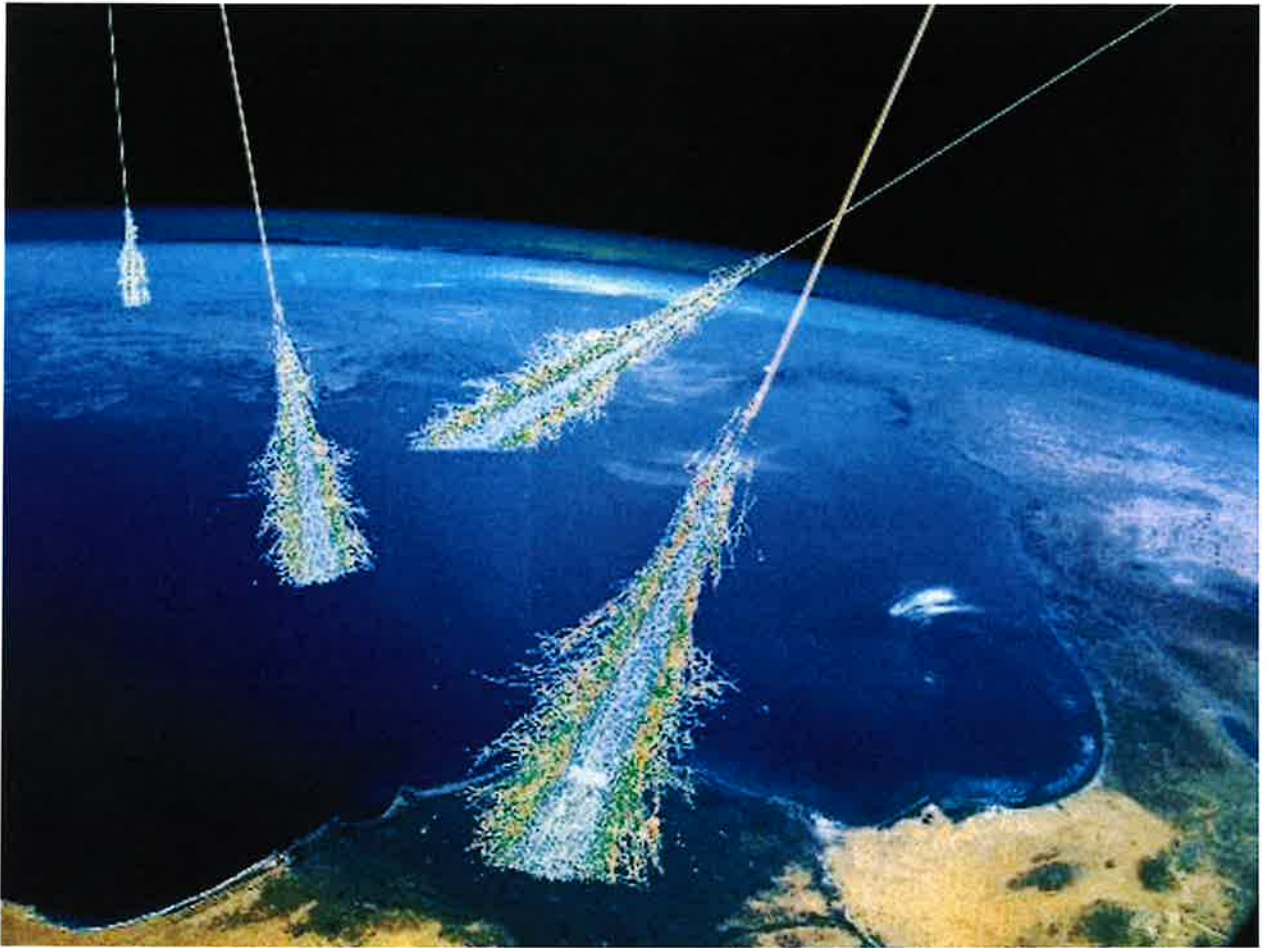

Minder kosmische straling geeft **meer** aardse opwarming

Kosmische straling Illustratie credit: [NASA](#)

Kosmische straling of hoogtestraling is een verzamelnaam voor deeltjes met een hoge energie (ioniserende straling), die door supernova-explosies in de kosmos met de lichtsnelheid o.a. op de Aarde zijn gericht.

Lichtsnelheid = 300.000 km/sec = 7x een rondje om de Aarde in 1 sec.

De deeltjes bestaan uit elektronen en protonen (waterstofkernen), de kernen van Helium en de kernen van zwaardere elementen, maar ook uit neutrino's en de levensgevaarlijke hoogenergetische fotonen (γ -straling).

Kosmische zonnestrallen zijn identiek. Hun bron is in dit geval de Zon.

Elke dag komen biljoenen kosmische deeltjes in botsing met de atmosfeer van de Aarde.

Supernova-explosies

Een supernova (meervoud: supernovae of supernova's) is het verschijnsel waarbij een ster op spectaculaire wijze explodeert.

De uitbarsting is herkenbaar aan de enorme hoeveelheid licht die hierbij wordt uitgestraald. De ster vlamt op met de lichtkracht vergelijkbaar met honderden miljoenen tot meer dan een miljard Zonnen.

de Melkweg, dat zich tussen de sterrenbeelden Boötes en Hercules bevindt.

Find Hercules:
De nova zal naar verwachting verschijnen in het sterrenbeeld Corona Borealis, ook wel bekend als de Noordelijke Kroon. NASA

Bovenstaande informatie leert ons het volgende :

Een verblijf in de kosmos blijkt levensbedreigend te zijn. Gelukkig is onze Aarde een veilig ruimteschip waarop leven mogelijk is en het moet dan toch voor iedereen duidelijk zijn dat een vreedzame zorg voor milieu, mens, dier en plant optimaal moet zijn. Oorlogen, agressie en misdaden horen hierin niet thuis. Helaas moeten we nog heel veel leren!

Kosmische straling: invloed op ons klimaat.

Kosmische straling, die de aardatmosfeer bombardeert, produceren aerosolen, welke op hun beurt wolken vormen (Svensmark et al.) en zo een beslissende invloed hebben op het weer en het klimaat van de Aarde.

Aerosolen zijn kleine stof- of vloeistof - deeltjes die in de lucht zweven. Wolken en mist zijn voorbeelden van een aerosol die bestaat uit vloeibare deeltjes in de atmosfeer.

Aerosolen vormen condensatiekernen waar omheen zich waterdruppeltjes vormen en vervolgens in grote getalen wolken vormen.

Wolken die ontstaan in lucht met veel aerosolen bevatten meer kleinere druppeltjes dan wolken in schone lucht en verstrooien daardoor meer zonlicht. Ze hebben daardoor een sterker, koelend effect op het weer. Een andere belangrijke factor is het effect van de activiteit van de Zon op wolkenvorming. Er lijkt een duidelijk verband te zijn tussen de wereldwijde laaghangende bewolking, die de Aarde afkoelt en inkomende kosmische straling.

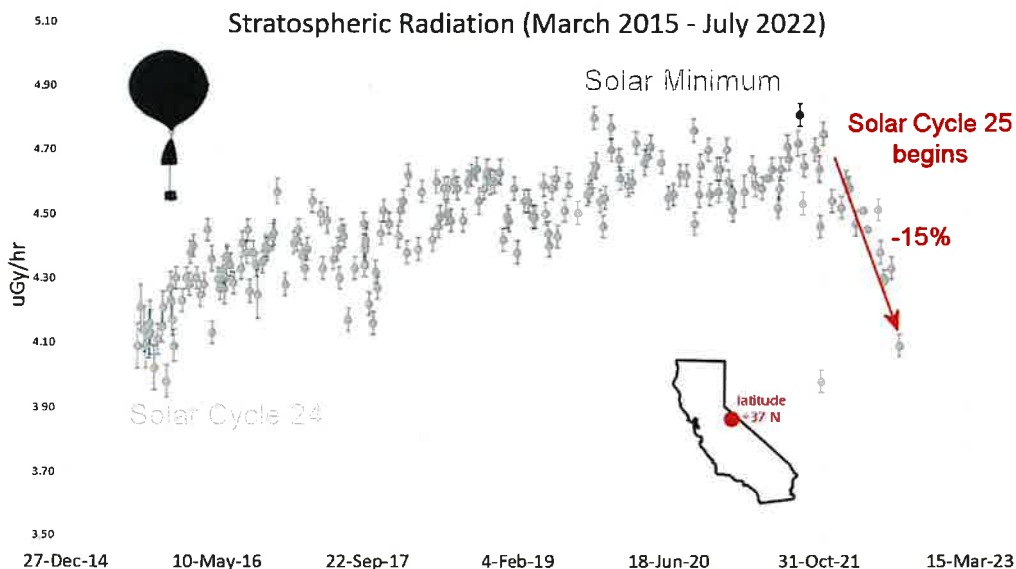
Metingen van kosmische straling.

Bijna één keer per week werden er door Spaceweather.com en de studenten van Earth to Sky Calculus ruimteweerballonnen naar de stratosfeer boven Californië opgelaten. Deze ballonnen zijn uitgerust met sensoren die kosmische straling detecteren, die helemaal tot aan het aardoppervlak doordringen. Het monitoringprogramma heeft 7 jaar onafgebroken plaats gevonden en dat heeft geresulteerd in een unieke dataset van metingen.

Studenten van het Earth to Sky Calculus.

De atmosferische straling neemt af in 2022. De laatste metingen in juli 2022 registreerden een dieptepunt in de hoeveelheid kosmische straling over de afgelopen zes jaar:

Afbeelding 3

Het kan toeval zijn, maar een vermindering van kosmische straling vanaf juli 2022 valt samen met een stijging van 0,2 tot 0,9°C van de gemiddelde aardse temperatuur. Zie **groene pijl** in afbeelding 4.

Water kan een grote hoeveelheid warmte opnemen.

Deze eigenschap wordt gedefinieerd als "soortelijke warmte" ook wel "warmtecapaciteit" genoemd.

Soortelijke warmte (sw) is een grootheid die aangeeft hoeveel energie er nodig is om 1 kg van een stof 1°C in temperatuur te laten stijgen.

Sw water = 4186 Joule per kg (of per liter) per graad Celsius.

Sw lucht = 718 Joule per kg per graad Celsius.

Dus: Als 1 liter water 1°C afkoelt komt daarmee 4186 Joule vrij en daarmee kun je dus $4186/718 = 5,8$ kg lucht 1°C opwarmen.

Zeewater van 35°C kan dus heel veel koude lucht opwarmen!

Aan de opwarming van de Aarde komt, gezien de enorme hoeveelheid warm water, op korte termijn geen einde. Adaptatie is dus een must!

Een toepasselijk voorbeeld van adaptatie met de tegenwoordige heftige regenbuien is de capaciteitsverhoging van de regenwaterafvoer of het aanleggen van wadi's.

Wadi: Regenwater bezinkt in de grond.

CO₂ is niet de veroorzaker van het opwarmen van het zeewater:

De golflengtes, die door het broeikasgas CO₂ worden uitgestraald hebben geen of nauwelijks invloed op de opwarming van water, omdat deze golflengtes slechts een fractie van **één mm** in het water doordringen.

Er vindt wel opwarming van de minieme bovenlaag plaats, maar dat heeft nauwelijks effect op het totale waterpakket.

Het is met name het zonlicht, dat met een doordringingsvermogen van 700m de opwarming van het water veroorzaakt.

En nu met het verschijnsel dat er sprake is van een vermindering van kosmische straling zal er nog meer warmte van de Zon door onze atmosfeer heenkomen en daarmee wordt het zeewater dus sterker opgewarmd!

Gevolg: meer verdamping – meer en heftigere regenbuien.

van 8 factoren.

In de tabel zijn er vele verschillende factoren genoemd waarvan het onmogelijk is om deze te voorspellen (bijvoorbeeld: wolkenformaties, oceaantemperaturen, vulkanisme, fijnstof, etc.) en hoe deze wel of niet van invloed zullen zijn.

Em. prof. dr. William Happer (Natuurkunde Princeton University) zegt dan ook terecht:

"Het klimaat is het meest complexe verschijnsel op onze Aarde.

Klimaatmodellen werken niet – in het verleden niet en zeker ook niet in de toekomst".

Klimaatmodellen zijn niet geschikt voor het voorspellen van een toekomstig klimaat over 25 of 75 jaar zoals nu is gebeurd.

Er worden op grond van deze "berekeningen" maatregelen genomen, welke enorm kostbaar en niet werkend zijn.

Bovendien wordt ons mooie land volgeplemd met afschuwelijke en gezondheidsgevaarlijke windturbines, terwijl het schone gas als energiebron in de ban wordt gedaan, met als gevolg op de meest ongelegen momenten energietekorten.

Het resultaat is: onrust door de paniekzaaijerij, armoede door de forse heffingen en allerlei protestacties die de economie verlammen.

Als de opwarming van de Aarde door natuurlijke oorzaken doorzet, dan rest ons weinig anders dan maatregelen te nemen waarmee catastrofale rampen kunnen worden voorkomen (adaptatie)!

Ik denk, dat het IPCC en de klimaatwetenschappers hun huiswerk opnieuw moeten maken maar dan ook de sceptici erbij moeten betrekken. De eigengereide, niet klimaatdeskundige, Nijpels heeft destijds uitsluitend klimaatalarmisten bij zijn klimaattafels betrokken en op die manier krijg je natuurlijk een zeer eenzijdig foutief beleid, waarvan de grondlegger Timmermans was met zijn Green Deal.

Green Deal blijkt achteraf een welzijnsvernietigende droom te zijn:

© Mirjam Vissers Artwork.